

Pučko otvoreno učilište Krapina
GALERIJA GRADA KRAPINE

linijska
prostorna
kretanja

monotipije na staklu
4.11. – 24.11.2010.

Linijska prostorna kretanja

Konstanta u umjetnosti Valentine Šuljić čvrsta je i dinamizirana linija. Transformira se ona u njezinim već znanim radovima – monotipijama, uvijek u neki začudni splet apstraktnih mrlja i crtovlja, u kojem nema naznaka mimezisa. Ima međutim asocijacija na kružna gibanja i na prostorne proboje, na dinamiku kretanja i na energetska pražnjenja, a što se sve može iščitati (i) kao prikaz internog autoričinog mikro–univerzuma, koji bilježi njezine misli i impresije, osjećanja i nervne vibracije. Pritom se taj mikro – univerzum, lakim preskokom kroz prostor i vrijeme, istodobno doživljava i kao makro – univerzum, jer ga nije teško zamisliti kao čudesnu presliku misterija života u bezgraničnim prostranstvima svemira.

Možda baš zbog želje da se dobije dojam stalnih i nepredvidivih mijena, stalnih preskakivanja iz jedne zbilje u drugu i stalnih pulsacija linije u prostoru, Valentina Šuljić je prije nekoliko godina u svojim radovima počela koristiti transparentne podloge (staklo), koje nameću drukčije vizualne dijaloge. Zbog prozračnosti i vječne naklonjenosti svjetlu, prostorno – vremenska dimenzija tu postaje odmah drukčija, bez obzira na to što je linijski kompozicijski raster u Valentine strogo artikuliran i discipliniran. Kad se njezina linija kreće tim prostorom, ona u njemu stvara gibanje i energiju. S druge strane, upravo zbog transparentnosti podloge gubi se osjećaj zbiljnosti, a prevladava imaginarnost. Dojam je kao da se linijski spletovi šire i kovitlaju u nekim drugim dimenzijama, izvan realne percepcije. Zato je sve tu nekako „taktilno sklisko“ i balansira na rubovima opipljivoga i neopipljivoga, dok se opažaj neosjetno, ali kontinuirano transformira: prvo u promatračevu oku, a onda u njegovu duhu, redefinišući osjet i stvarajući od vida privid, te naposljetku jednu novu – presloženu stvarnost.

Kad je Valentina Šuljić odabrala staklo („lamistal“) kao podlogu svojih monotipija, izazvala je odmah u grafičkim krugovima nedoumice: O čemu se tu radi? O matricama, otiscima, crtežima, ili jednostavno oslikanim površinama? Poznato je da se monotipije mogu raditi na podlozi od metala, pleksiglasa, stakla ili linoleuma, uljenom bojom i slikarskim alatom (baš kako to radi i Valentina), a onda se, pomoću valjka (ili prešom) s na taj način pripremljene matrica otiskuje samo jedan jedini originalni otisak – monotipija. Valentina ipak sa svojih „staklenih matrica“ ne radi otiske, već ostavlja da one funkcioniraju kao jedan jedini postojeći original. Pristup joj se pritom može nazvati slikarsko – grafičkim, a za „utiskivanje“ na podlogu profinjanih linijskih struktura i njihovih tekstura služi se jednostavnim valjkom. Tu međutim nije kraj priči, jer njezina istraživanja idu dalje, pa u idućem koraku autorica „staklene monotipije“ združuje s drugim medijima i likovnim kategorijama – sa svjetlom i prostorom, aktivirajući i usmjeravajući percepciju na nov i

drukčiji način. Činjenica je, međutim, da je onaj početni perceptivni pomak tu učinilo staklo. Jer zbog svojih specifičnih karakteristika ono nas već u samome startu uvodi u svjetove u kojima vladaju suprotstavljeni polariteti: opipljivo/neopipljivo, stvarno/nestvarno, materijalizirano/dematerijalizirano... Staklo se odlikuje čvrstoćom (ali i krhkošću), prozirnošću i rezonantnošću, te izuzetnom glatkoćom i sjajem, a rado prigrljuje – i snažno reflektira, svjetlo. Valentinine linijske strukture gibaju se unutar staklenih, prozračnih, transparentnih i prosvijetljenih prostora po nekim drugim zakonitostima, na svom putu modificirajući i sebe i svoj okolni prostor. Čineći se jednom stvarnima, a drugi put imaginarnima; jednom podložnima opipu, a drugi put se gotovo rasplinjujući, ove strukture i mrlje naizgled prelaze iz iluzije u zbilju. Ali ta zbilja, zbog specifičnosti medija stakla i posebnosti svjetla ostaje iluzija i onda kad se misli da je prostor osvojen. Jer staklo i svjetlo, pogotovo kad su zajedno, vole prevariti našu percepciju, pa često u njihovim svjetlovima i ono što možemo opipati izmiče opipu. Spletovi linija Valentininih monotipija, bilo da su još na zidu, ili su se već zaputili u prostor, uvijek daju efekt svojevrstnih „opipljivih neopipljivosti“ i neočekivanih privida, unatoč tome što se, sljubljeni s koloritom promišljenoga i efektnoga crno – crvenoga dvoglasja, temelje na discipliniranom vizualnom poretku i čvrstoj kompoziciji.

Ova izložba na neki način sublimira Valentinina dosadašnja istraživanja okrenuta suvremenom pristupu monotipiji i „monotipijskim postupcima“ na transparentnim podlogama. Izložba isto tako zaokružuje ciklus s tematikom linije/niti. Tu temu i taj motiv Valentina Šuljić istražuje već duže vrijeme, a prijenosi „niti“ u medij „staklenih monotipija“ profilirali su njezino stvaralaštvo kao autorski samosvojno i dali mu oznaku prepoznatljivosti. Do sada je Valentina svakim svojim novim istupom dokazivala kako se na ovome području uvijek ima što za reći, suočavajući nas stalno s nečim novim: s dodavanjem novih medija, onima otprije prisutnima i novih prostornih i vremenskih dimenzija onima otprije poznatima. Tako nas na neki način čini svjedocima – ali i sudionicima gradnje svoga vizualnog sustava. Mi smo to i na ovoj izložbi. Svjedoci/sudionici smo onoga što se rezimira i onoga što je novo, pri čemu je konstanta da je linija uvijek u centru njezina interesa. Iščitavanje djela Valentine Šuljić svojevrstna je pustolovina. Pustolovina koja naliči na neko imaginarno putovanje na koje je potrebno sa sobom ponijeti dovoljno koncentracije – ali i imaginacije; promišljenosti – ali i spoznaje; intuicije – ali i dozu poetike.

Neizvjesnost II (detalj),
2010., monotipija na staklu,
57,4 cm × 48,1 cm

Valentina Šuljić rođena je 21. veljače 1976. u Zagrebu. Nakon završene Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Zagrebu 1995. godine, upisuje Odjel grafike na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Za vrijeme studija boravila je u Republici Češkoj, točnije u Brnu (Fakulty výtvarných umění, VUT), u okviru razmjene studenata. Godine 2000. radila je kao demonstrator u Grafičkoj radionici na ALU, kod prof. Nevenke Arbanas. Diplomirala je 2001. godine, u klasi prof. Frane Para. Iste godine pokreće "Malu likovnu radionicu na otvorenom" u Sutivanu na otoku Braču. Godine 2002. upisuje grupu pedagoških predmeta na Učiteljskoj akademiji u Zagrebu. Iste godine postaje članicom Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU), a 2004. Udruge likovnih stvaralaca Zaprešića (ULSZ). U želji za daljnjim usavršavanjem upisala je godine 2003. posljediplomske studije na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, grafički odjel (duboki tisak), kod mentora prof. Dževada Hoze, gdje je i magistrirala u siječnju 2007. godine. Od 2005. godine članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU). Od 2005. do 2007. radila je kao stručni suradnik grafičkog odjela Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je sad kandidat za doktorski umjetnički studij. Svoj umjetnički izričaj predstavlja publici na mnogobrojnim samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu, te u okviru mnogih festivala.

Samostalne izložbe:

- 2010. – Krapina, Galerija grada Krapine: *Linijska prostorna kretanja*
- 2008. – Zagreb, Galerija Zvonimir: *Gibanje u imaginarnim prostorima*
- 2008. – Karlovac, Galerija Vjekoslav Karas: *Nit/Nit*
- 2008. – Ljubljana (Slovenija), Galerija Schwarz: *Niti*
- 2007. – Zaprešić, Galerija Razvid: *Niti*
- 2007. – Sarajevo (Bosna i Hercegovina), Galerija ALU: *Grafotkanje*
- 2006. – Zagreb, Galerija Vladimir Bužančić: *Grafotkanje*
- 2004. – Krapina, Galerija grada Krapine: *Kretanje*
- 2003. – Zagreb, Galerija Matice hrvatske: *Vjetar u nitima*
- 2002. – Zagreb, Galerija Idealni grad: *Niti i aplikacije*
- 2002. – Zagreb, Galerija CEKAO: *Circulus*
- 1999. – Sutivan na Braču, Općina Sutivan: *Ljeto na moru*
- 1999. – Zagreb, Galerija Vladimir Nazor: *Ljeto na moru*
- 1999. – Brno (Republika Češka), Galerija Fakulty výtvarných umění VUT: *Monotipije*
- 1998. – Zagreb, Lapidarij: *Grafotvorine*
- 1997. – Sesvete, Narodno sveučilište: *Tiše od tišine*

Skupne izložbe (izbor):

- 2010. – Zagreb, Dom HDLU-a: *Izložba recentnih radova članova HDLU-a*
- 2010. – Karlovac, V. Karas, Slavonski brod, V. Becić, Zagreb, Zvonimir: *5. hrvatski trienale akvarela*

- 2010. – Sofija (Bugarska), Galerija Lessedra: *9th Lessedra World Art Print Annual*
- 2010. – Banja Luka (Bosna i Hercegovina), Galerija Banski dvor: *Miniprint Minimum Maksimum 2*
- 2009. – Metković (Bosna i Hercegovina), Galerija GKS: *100 grafičara Hrvatske i Bosne i Hercegovine, Otisci, utisci*
- 2009. – Cadaqués (Španjolska), Taller galerija Fort: *29é Mini Print Internacional de Cadaqués*
- 2009. – Krapina, Galerija grada Krapine: *5. zagorski likovni salon*
- 2009. – Zagreb, Dom HDLU-a: *Izložba recentnih radova članova HDLU-a*
- 2009. – Sofija (Bugarska), Galerija Lessedra: *8th Lessedra World Art Print Annual*
- 2008. – Bihać (Bosna i Hercegovina), Gradska galerija: *11 + 1*
- 2008. – Tetovo (Makedonija), Muzej za Tetovski kraj: *Fourth International Biennial of Mini Prints*
- 2008. – Sofija (Bugarska), Galerija Lessedra: *7th Lessedra World Art Print Annual*
- 2008. – Zagreb, Muzej Mimara: *IV. natječajna izložba Pasijske baštine*
- 2007. – Cadaqués (Španjolska), Taller galerija Fort: *27é Mini Print Internacional de Cadaqués*
- 2007. – Sofija (Bugarska), Galerija Lessedra: *6th Lessedra World Art Print Annual*
- 2006. – Cadaqués (Španjolska), Taller galerija Fort: *26é Mini Print Internacional de Cadaqués*
- 2006. – (Srbija i Crna Gora, Albanija, Španjolska, Slovenija): *Cervantes Art Dulcinium*
- 2005. – Zagreb, Muzej Mimara: *III. natječajna izložba Pasijske baštine*
- 2004. – Karlovac, V. Karas, Slavonski brod, V. Becić, Zagreb, Zvonimir: *3. hrvatski trienale akvarela*
- 2001. – Rab, Galerija Brešan: *Salon grafike*
- 2001. – Karlovac, V. Karas, Slavonski brod, V. Becić, Zagreb, Zvonimir: *2. hrvatski trienale akvarela*

kontakt:

Valentina Šuljić, Hvarska 10, 10000 Zagreb, Hrvatska
t./f.: +385 (0)1 618 7918, m.: +385 (0)91 522 9661,
Atelier: t./f.: +385 (0)1 618 0013, e.: mona_vala@yahoo.com,
w.: monavala.com

izdavač: POU Krapina, Galerija grada Krapine, Magistratska 25, w.: krapina.net;
za izdavača: Viktorija Krleža; organizator: Vesna Kunštek, voditeljica galerije;
fotografije: Darko Komerički; likovni postav: Višnja Slavica Gabout, Valentina Šuljić; tehnički postav: Damir Hmelina; grafičko oblikovanje: Darko Komerički; tisak: Grafička radionica Škole za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću Zabok; naklada: 250 kom.